

Graduats en Enginyeria Química: la gran oportunitat de futur

L'**Enginyeria Química** s'encarrega de l'anàlisi, el disseny, l'operació i l'optimització dels equips i processos de la indústria de les transformacions de matèries. I no és d'estranyar que sigui present en els principals sectors econòmics del país, ja que inclou la producció de nous materials i tecnologies, així com de processos biotecnològics i ambientals.

L'últim informe anual sobre la **Indústria a Catalunya** publicat per l'Observatori de la Indústria indiquen clarament que el sector químic té un pes destacat dins l'economia catalana. A Catalunya, el volum de producció del sector químic va rellançar el seu creixement l'últim any (un 5.5% en volum), superant el creixement registrat tant a Espanya com a la Unió Europea, sent un dels sectors que està liderant la recuperació de la indústria catalana, superant el del conjunt de sectors industrials. Segons l'enquesta industrial de l'Institut Nacional d'Estadística, el sector químic a Catalunya va facturar pràcticament la meitat del conjunt d'Espanya (Fig. 1) i s'ha incrementat un 56% en els últims 10 anys, sent aquest un dels principals sectors exportadors de l'economia catalana.

Les dades en termes d'**ocupació** també són favorables ja que s'ha registrat per quart any consecutiu un increment del nombre d'afiliats, superant al nombre existents a l'any 2009, previ a la crisi econòmica, i aquest increment es produeix principalment en treballadors tècnics d'elevada qualificació (el 94% són contractes indefinits amb una retribució mitja de 38.336€). Tot i el continuat creixement del sector (un 27% en els últims 10 anys amb un increment salarial acumulat del 10%, Fig. 2), existeix una manca de professionals formats en el camp de la indústria química, principalment relacionats amb la manca de vacances tècniques entre els joves que inicien els estudis universitaris i la desconeixença de la infinitat de possibilitats que ofereix la formació en Enginyeria Química.

El sector de la indústria química està en constant **evolució i adaptació** sent també un peça clau en el desenvolupament dels sectors de la construcció, l'automòbil, l'electrònica i l'obtenció de recursos. És important destacar que Catalunya té un pes molt important en el segment de química bàsica amb un 44% del volum de negoci estatal, però també de química destinada al consum final (56%). Les principals multinacionals tenen la seu a Barcelona i el polígon petroquímic de Tarragona produeix 20.8 milions de tones anuals de diversos productes, principalment combustibles i matèries primeres plàstiques (un quart de la producció d'Espanya).

Però no totes les indústries químiques es concentren a Barcelona i Tarragona, la **Catalunya Central** té una important presència que és molt significativa. El registre de polígons industrials ens permet observar com només entre les seves comarques trobem prop de 80 indústries pròpiament químiques (un 10% del total de Catalunya, el doble del que representa en població). A aquest valor cal sumar el total de les 410 indústries vinculades a la indústria química en aquestes comarques com són la indústria de l'alimentació i les begudes, la indústria de les transformacions de materials plàstics, la seguretat i el medi ambient o la fabricació de productes farmacèutics.

Aquest remarcable teixit empresarial i industrial requereix d'una constant aportació de professionals formats en aquesta disciplina, i en aquest propòsit l'**Escola Politècnica Superior d'Enginyeria de Manresa** (UPC) ha esdevingut un element clau aportant més de 600 titulats en Enginyeria Química en els 40 anys que fa que s'imparteixen aquests estudis a Manresa (Fig. 2), adaptant-se als canvis amb encert i reivindicant el seu paper de compromís i servei al territori.

Antonio David Dorado, PhD
Universitat Politècnica de Catalunya

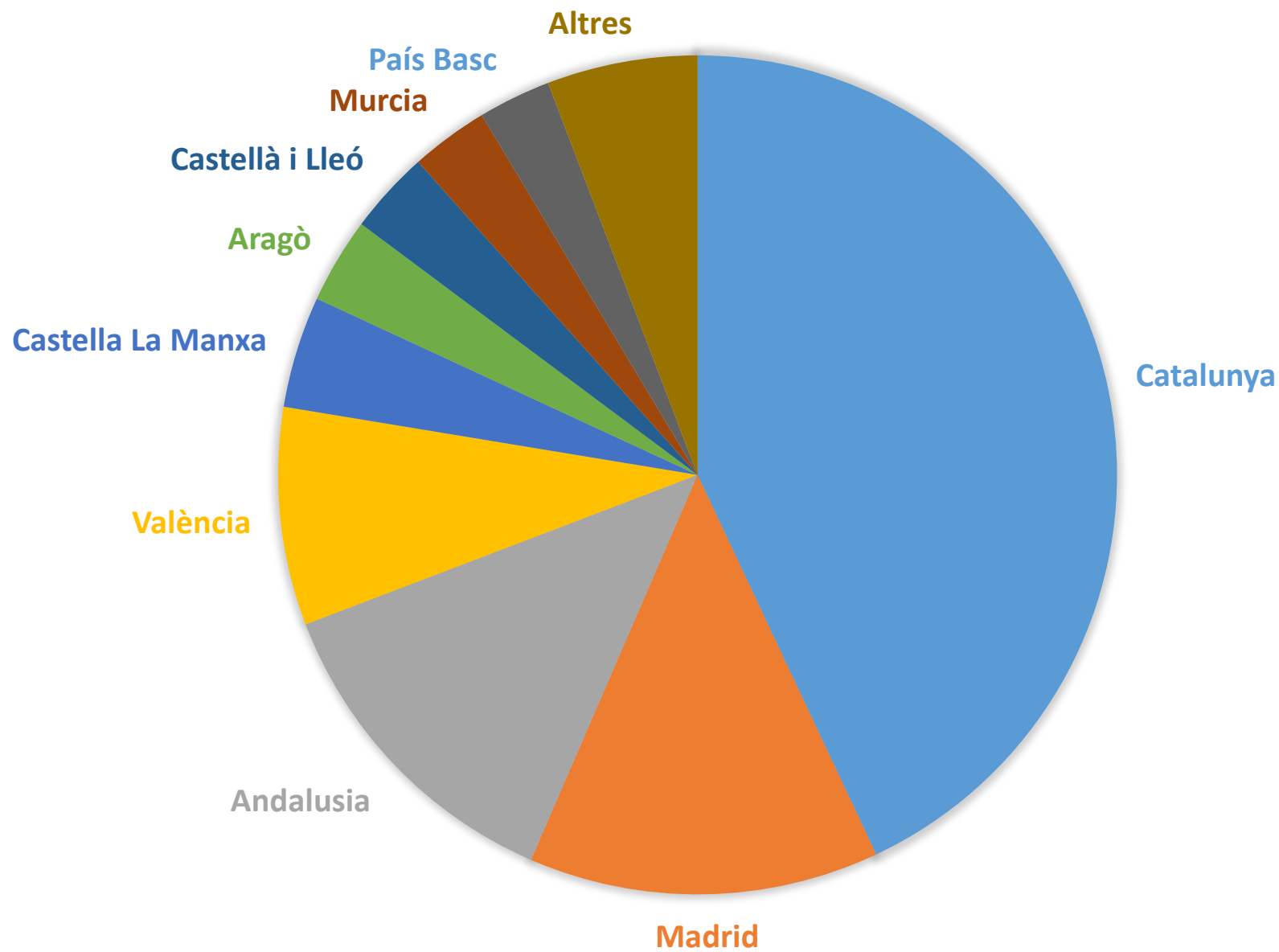

Fig. 1: Xifra de negocis per comunitat autònoma (INE i FEIQUÉ)

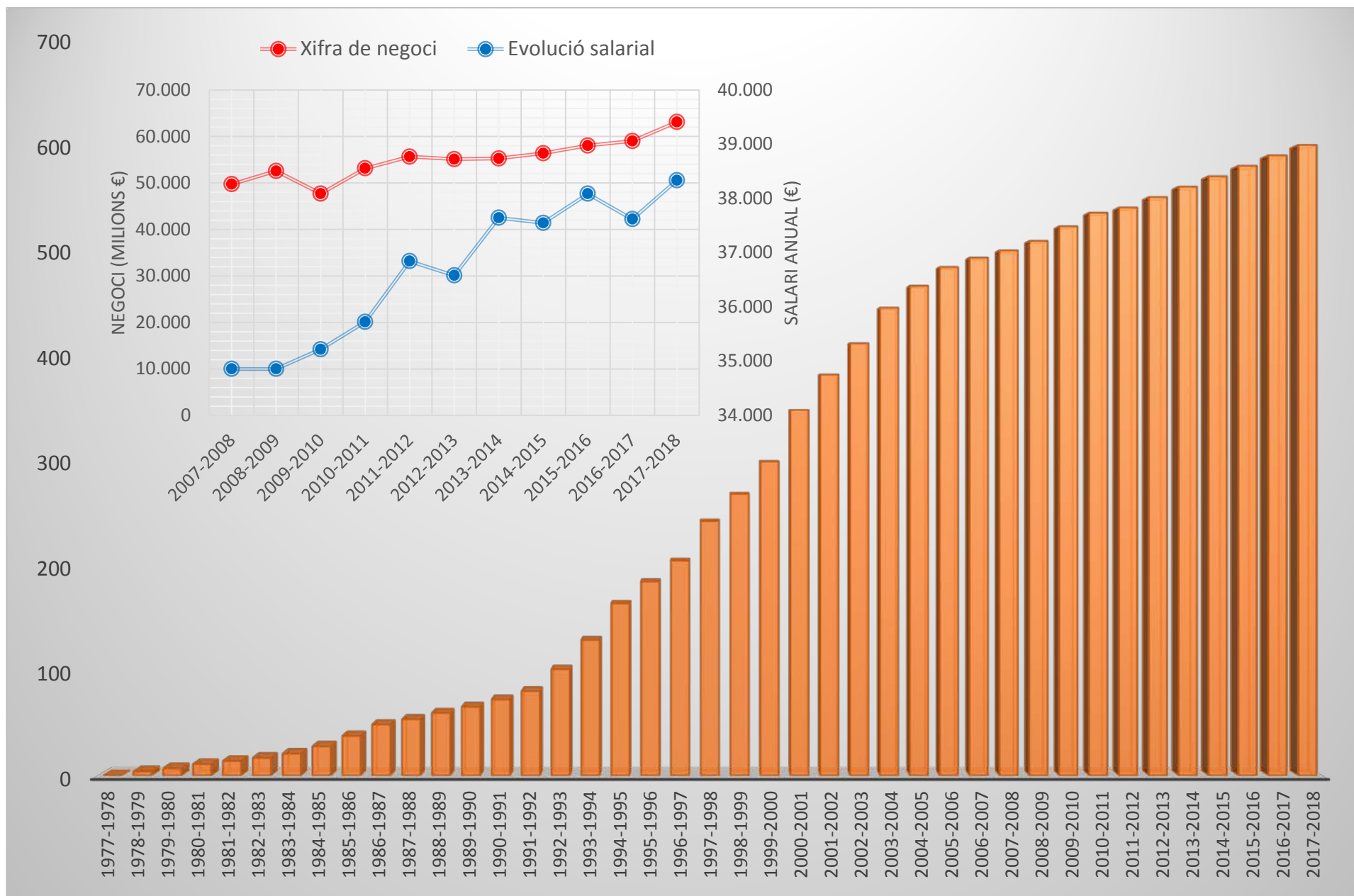

Fig. 2: Alumnes titulats en Enginyeria Química a la UPC Manresa en els últims 40 anys i evolució de la xifra de negoci i evolució salarial dels últims 10 anys (Font: UPC i FEIQUE).